
ADVIES

Ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende steun aan hotels en aparthotels in het kader van de gezondheids crisis Covid-19

Aanvrager	Minister-president Rudi Vervoort
Aanvraag ontvangen op	24 juli 2020
	dringende aanhangigmaking
Advies uitgebracht door de Raad van Bestuur van	29 juli 2020
Advies bekrachtigd door de Plenaire zitting van	17 september 2020

Vooraf

Het ontwerpbesluit heeft betrekking op steun aan hotels en aparthotels naar aanleiding van de Covid-19-pandemie, en wel in het kader van de dringende maatregelen van het relance- en herontwikkelingsplan. De toeristische sector en al zijn actoren zijn sterk getroffen door de crisis, en in het bijzonder het verblijfstoerisme, dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest jaarlijks 1,2 miljard euro genereert.

Gelet op de gevolgen van de crisis en om de exploitanten van hotels en aparthotels te ondersteunen, heeft de Regering specifieke steun ingesteld om hun voortbestaan te verzekeren, met het oog op een heropening ervan zodra de gezondheidstoestand dit toelaat. Zaakvoerders van hotels en aparthotels zien zich immers geplaagd door aanzienlijke vaste kosten, ondanks de lage bezetting of de sluiting van hun inrichting. Deze steun bestaat uit een premie per kamer om een deel van deze vaste kosten te dekken.

Dit ontwerpbesluit bepaalt de cumulatieve voorwaarden waaraan hotels en aparthotels moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de premie. Daarnaast zijn er cumulatieve voorwaarden voorzien om, op basis van de ordonnantie van 8 mei 2014 betreffende het toeristische logies, te bepalen op welke toeristische inrichtingen de premie van toepassing zou kunnen zijn. Inrichtingen die de premie ontvangen, zullen zich ertoe moeten verbinden om het volledige bedrag van de steun te gebruiken om ervoor te zorgen dat de inrichting weer opengaat op het ogenblik dat de relance mogelijk zal zijn.

De premie komt overeen met een forfaitair bedrag van 200 euro per kamer, per maand, voor elk hotel of aparthotel in het Brussels Gewest. Ze zou worden toegekend voor 5,5 maanden (half maart, april, mei, juni, juli en augustus). De steun bedraagt maximaal 200.000 euro per hotel of aparthotel en maximaal 800.000 euro per begunstigde. De begunstigde moet zijn steunaanvraag indienen bij Brussel Economie en Werkgelegenheid, aan de hand van een formulier dat beschikbaar is op de website van het Bestuur.

Op 10 juli 2020 is een Werkgroep horeca bijeengekomen om de verschillende mogelijkheden te bespreken om de hotelsector in het Brussels Gewest nieuw leven in te blazen. Deze werkgroep heeft alle sociale partners van de sector samengebracht : de BHA, de Horecafederatie, het ABVV, het ACV en de ACLVB. Daarnaast werden ook veel deskundigen uit de hotelsector voor deze werkgroep uitgenodigd. De Brusselse Regering heeft de context uiteengezet waarin deze werkgroep paste, namelijk de noodzaak om dringende maatregelen te nemen en de beslissing dat 20 miljoen euro zou worden uitgetrokken om de hotelsector *stricto sensu* te helpen.

Advies

1. Algemene beschouwingen

Brupartners, met uitzondering van één representatieve werknemersorganisatie, is verheugd over de beslissing betreffende de steun voor hotels en aparthotels, die tegemoet komt aan de vraag van de sector zoals deze tijdens voornoemde werkgroep werd gesteld. **Brupartners, met uitzondering van dezelfde representatieve werknemersorganisatie**, is tevreden met dit ontwerpbesluit en steunt de dringende goedkeuring ervan. De maatregelen zijn noodzakelijk voor deze sector, die sinds het prille begin van de crisis zwaar is getroffen. Ze zijn bedoeld om het voortbestaan ervan te verzekeren met

het oog op de heropening van de inrichtingen en de vrijwaring van de tewerkstelling van stabiel en gekwalificeerd personeel.

Brupartners, met uitzondering van dezelfde representatieve werknemersorganisatie, juicht de goedkeuring van modaliteiten voor de toekenning van deze premie toe, in het bijzonder de verplichting voor ondernemingen om jobaanbiedingen aan Actiris mee te delen, gelet op de bijzondere situatie, enerzijds vanwege de ontvangen steun en anderzijds afhankelijk van het soort banen. Wat de verdeling volgens het aantal kamers betreft, sluit **Brupartners, met uitzondering van dezelfde representatieve werknemersorganisatie**, zich hierbij aan in functie van de standpunten die in de werkgroep naar voren zijn gebracht.

Dezelfde representatieve werknemersorganisatie pleit voor steun per werknemer « EQVLT » onder arbeidsovereenkomst. Zij stelt vast dat de steun per kamer juridische en morele problemen stelt. Enerzijds gaat de redenering van de in het ontwerpbesluit voorziene begroting uit van een gemiddelde kostprijs per kamer en laat ze dus de niveaoverschillen buiten beschouwing. Een inrichting zonder referentie en een vijfsterreninrichting hebben immers geen vergelijkbare kostenstructuur. **Dezelfde representatieve werknemersorganisatie** is van oordeel dat een lineaire tussenkomst per kamer naar de aard ervan fundamenteel discriminerend is. Aan de andere kant komt de steun per kamer neer op het gelijkstellen van hotels met weinig of zeer weinig personeel met andere, die modellen hebben op basis van 1/3 tot ½ EQVLT per kamer. Dit blijft betreurenswaardig, omdat een 3-, 4- of zelfs 5-sterrenhotel gemiddeld veel meer werknemers per kamer in dienst heeft dan een hotel zonder ster, dat in de 1- of 2-sterrencategorie is ingedeeld. De loonkosten in sterrenhotels zijn het hoogst, zelfs in het geval van werkloosheid en zolang de werkloosheidsdagen volledig waren geassimileerd.

Zonder over alle volledige gegevens te beschikken, schat **dezelfde representatieve werknemersorganisatie** de steun, op basis van de voorgestelde begroting, op 2.634 € per werknemer. Terwijl deze steun gebaseerd op de begroting berekend op basis van een bedrag van 1.100 € per kamer, 3.270 € per werknemer bedraagt.

Bovendien juicht **Brupartners** de toewijzing van een deel van de enveloppe voor de opleiding van werknemers toe. Deze maatregel vormt een aanvulling op het oogmerk van de steun waarop dit advies betrekking heeft en past in het kader van een perspectief op langere termijn.

2. Bijzondere beschouwingen

2.1 Rechtszekerheid : financiële gezondheid van de onderneming

Brupartners wenst de aandacht van de Regering te vestigen op enkele belangrijke vragen met betrekking tot het rechtskader van bepaalde criteria (die zouden moeten worden verfijnd), die in het ontwerpbesluit zijn opgenomen om de rechtszekerheid van de beoogde bepalingen te vrijwaren.

Zoals de Inspectie van Financiën dit ook benadrukt, betreurt **Brupartners** het dat de voorwaarden inzake de financiële gezondheid van de begunstigde tussen de nota aan de leden van de Regering van 16 juli 2020 en het ontwerpbesluit zijn aangescherpt.

Brupartners is van mening dat de toelatingscriteria die in het ontwerpbesluit zijn opgenomen, mogelijk discriminerend van aard zijn in zoverre ze niet noodzakelijkerwijs of automatisch de financiële gezondheid van een onderneming weerspiegelen.

Brupartners vestigt de aandacht van de Regering op de noodzaak om de « financiële gezondheid » van de onderneming op een duidelijke en niet-discriminerende manier te definiëren.

In dit verband voegt **Brupartners** aan zijn advies de juridische nota betreffende « *de steun aan de door de Covid-19-crisis getroffen hotels, waartoe werd besloten in het kader van het relance- en herontwikkelingsplan dat de Regering op 7 juli 2020 heeft goedgekeurd* » toe, die het advocatenkantoor Simont Braun heeft opgesteld.

2.2 Boekhoudkundige opmerkingen

Artikel 3, 3°

Artikel 3, 3° bepaalt dat de begunstigde moet voldoen aan de verplichtingen om zijn jaarrekeningen bij de Nationale Bank van België bekend te maken. **Brupartners** vestigt de aandacht op het feit dat er aan deze voorwaarde enkel kan worden voldaan als de bekendmaking verplicht is. De Regering¹ heeft immers de toestemming gegeven om de rekeningen met een vertraging van 10 weken neer te leggen, gezien de Algemene goedkeuringsvergaderingen ook konden worden uitgesteld. Het spreekt voor zich dat als er geen verplichting is, of als de termijnen in functie van de crisis werden aangepast, er geen sprake kan zijn van een inbreuk.

Artikel 3, 4°, a)

Brupartners vestigt de aandacht van de Regering op een moeilijkheid die zich ingevolge de inwerkingtreding van het nieuwe Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen² (WVV) op 1 mei 2019 heeft voorgedaan. Ondernemingen die voor de nieuwe versie hebben gekozen of deze met een gebroken boekjaar hebben immers niet dezelfde definitie van de klassen 10-11³. Bovendien kan het idee om de Code 11 te verhogen verrassend zijn, gezien deze rekening in de 10/15 is vervat. De oude Code 11 was enkel de waarde van de uitgiftepremies, terwijl de nieuwe Code 11 de niet-kapitaalbreng is.

Artikel 3, 4°, b)

Brupartners vestigt de aandacht van de Regering op het feit dat men in sommige gevallen, naast de Code 70 « Omzet », ook rekening moet houden met een nevenactiviteit die in Code 74 « Andere bedrijfsopbrengsten » zou kunnen worden opgenomen.

Artikel 3, 5°

Brupartners vraagt om de term « vervallen » vóór de termen « sociale en fiscale schulden » toe te voegen.

¹ Voor coöperatieve vennootschappen met onbeperkte en hoofdelijke aansprakelijkheid (CVOA), vennootschappen onder firma (VOF) en gewone commanditaire vennootschappen (GCV). Artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 4 van 9 april 2020 houdende diverse bepalingen inzake mede-eigendom en het vennootschaps- en verenigingsrecht in het kader van de strijd tegen de Covid-19 pandemie.

² De wet van 23 maart 2019 tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen.

³ <https://www.cbn-cnc.be/nl/adviezen/van-een-kapitaalhoudende-bvba-naar-een-kapitaallose-bv>

Artikel 3, 7°, lid 2

Brupartners verduidelijkt dat de boekhouder een attest kan voorbereiden, maar dat enkel een accountant of bedrijfsrevisor dit kan certificeren.

Artikel 4, 1° en 4, 3°

Zonder dit voorwaardelijkheidsbeginsel in vraag te stellen, vraagt **Brupartners** om deze in naleving van het evenredigheidsbeginsel toe te passen. In dit verband verwijst hij naar de beschouwingen in punt 2.4 inzake de evenredigheid van de sancties.

Artikel 4, in fine

Brupartners vraagt om de termen « leeft... na... » door de termen « zal... moeten naleven... » te vervangen, om de voorwaarde op de volgende manier te formuleren : « *De begunstigde zal de voorwaarden bepaald in het eerste lid, 1° en 3°, moeten naleven gedurende een periode van drie jaar vanaf de datum van de toekenning van de steun* ».

2.3 Voorwaarde : collectief ontslag

Brupartners staat positief tegenover het feit dat het ontwerpbesluit de aanbeveling van de Inspectie van Financiën heeft opgevolgd om geen rekening te houden met de terugwerkende kracht van collectieve ontslagen.

Brupartners begrijpt de wens om deze voorwaarde in de tijd aan de duur van de tijdelijke werkloosheidsvoorziening Covid-19 te koppelen.

Brupartners wijst er, net zoals de Inspectie van Financiën in haar advies, echter op dat een moratorium op ontslagen onhoudbaar zou zijn als de : « *werknemers van de hotelsector niet langer bijna automatisch aanspraak op tijdelijke werkloosheid zullen kunnen maken* ».

2.4 Evenredigheid van de sancties

Brupartners vraagt om een evenredigheid op het vlak van de sancties in te voeren. Het moet mogelijk zijn om de sancties op de ernst van de inbreuk af te stemmen. In zijn huidige vorm zou de tekst kunnen worden geïnterpreteerd in die zin dat een hotel alle steun zou verliezen als het nalaat om een jobaanbieding aan Actiris bekend te maken (gedurende 3 jaar) of als de minste gezondheidsmaatregel met betrekking tot Covid-19 niet wordt nageleefd (wat niet altijd te wijten is aan de exploitant en kan gebeuren zelfs als alle noodzakelijke procedures zijn ingesteld).

2.5 Betekening van de beslissing

Artikel 8 van het ontwerpbesluit bepaalt dat de toekenningsbeslissing uiterlijk op 31 december 2020 aan de begunstigde wordt betekend. **Brupartners** vindt deze termijn nogal lang en vraagt dat de verwerking en uitbetaling vlugger zouden kunnen gebeuren.

*
* *